

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3CoE/157/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614203803
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5614203803.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v exekučnej veci oprávneného: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom 811 04 Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, proti povinnej: Q. V., nar. X.XX.XXXX, bytom S. XXX, XXX XX S., pre vymoženie pohľadávky vo výške 3 008,85 Eur príslušenstvom, ktoré exekučné konanie je vedené pred súdnym exekútorom JUDr. Ing. Jánom Gasperom, PhD., so sídlom Exekútorského úradu K. V. XXX, T. B. (ustanoveným náhradníkom súdneho exekútora JUDr. Júlie Kubjatkovej), pod sp.zn. EX 444/2014, v štádiu konania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, na základe odvolania oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 5Er/523/2014-14 z 3.7.2014, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 5Er/523/2014-14 z 3.7.2014, **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** okresnému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením, č.k. 5Er/523/2014-14 z 3.7.2014, zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Svoje rozhodnutie odôvodnil okresný súd, poukazujúc najmä na ustanovenia § 41 ods. 2 písm. c) a d) a § 44 ods. 2 Exekučného poriadku; § 52 a nasl. (ustanovení týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv), § 39 Občianskeho zákonníka, judikatúru Najvyššieho súdu SR (sp.zn. 3 Cdo 146/2011 z 13.10.2011) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (nálezy sp.zn. PL.ÚS. 16/95 z 24.5.1995 a sp.zn. III. ÚS 314/07 zo 16.12.2008) v podstate tým, že rozhodcovská zmluva č. 8200041409 zo 16.8.2012, ktorá upravuje riešenie sporov z uzatvorenej zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200041409 zo 16.8.2012, nie je individuálne dojednaná a v dôsledku rozporu so znením § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka je absolútne neplatná. Dôsledkom uvedeného v podstate je, že predmetná rozhodcovská doložka nemohla založiť legitimitu pre exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, ktorý vydal JUDr. Radoslav Seman, PhD. rozhodca Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného pri Slovak arbitration court, s.r.o. v Bratislave, sp.zn. 124/09/13 z 5.11.2013 (ďalej aj len „rozhodcovský rozsudok“ alebo „exekučný titul“).

Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie oprávnený. Podanie odvolania odôvodnil v podstate tým, že postup exekučného súdu nielen nemá oporu v žiadnom ustanovení právneho poriadku s tým, že z odôvodnenia napadnutého uznesenia skôr vyplýva tendencia nepripustiť výkon exekúcie len preto, že exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok, ku ktorému záveru ho vedie spôsob, akým súd pristúpil k zisťovaniu skutkového a právneho stavu ohľadne ním riešenej otázky - platnosť rozhodcovskej zmluvy. V prvom rade namietal postup súdu, ktorý viedol k posúdeniu rozhodcovskej zmluvy ako neplatného úkonu. Exekučný súd sa nedôsledne zaoberal povahou rozhodcovskej zmluvy v tom smere, či ide o individuálne dohodnutú zmluvu alebo nie. Citujúc znenie ustanovenia § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka uviedol, že predmetná rozhodcovská zmluva nebola nikdy podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere. Z bodu 2 rozhodcovskej zmluvy

výslovne vyplýva, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere a súčasne, že dlžník nie je povinný prijať návrh danej rozhodcovskej zmluvy. Z právnych dôsledkov bodu 7 rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že dlžník môže odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní od jej uzatvorenia. Uplatnením tohto práva môže dlžník bez ohľadu na postoj veriteľa dosiahnuť zánik rozhodcovskej zmluvy, bez toho aby to malo vplyv na trvanie zmluvy o revolvingovom úvere s rovnakým číslom. Povinný teda mohol nepristúpiť na uzavretie rozhodcovskej zmluvy resp. aj jednostranne dosiahnuť zánik takejto dohody, a to v oboch prípadoch bez vplyvu na uzavretie, resp. existenciu (hlavnej) zmluvy o revolvingovom úvere. Rozhodcovská zmluva spĺňa preto charakter individuálneho ustanovenia a nemôže byť preto (resp. jej časť) neprijateľnou podmienkou. V ďalšom citujúc z odôvodnenia napadnutého uznesenia uviedol, že mu nie je zrejmé, v čom súd vidí obchádzanie zákona, keď dlžník v zmluve deklaruje, že súhlasí s jej uzatvorením a súčasne ak je v zmluve uvedené právo dlžníka od zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu. Aj zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov zakotvuje ako obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere právo spotrebiteľa od zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzatvorenia resp. doručenia zmluvných podmienok. Skutočnosť, že v rozhodcovskej zmluve je zakotvené právo dlžníka od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť do 14 kalendárnych dní odo dňa jej uzatvorenia aj bez uvedenia dôvodu súčasne neznamena, že dlžník nemal možnosť odmietnuť uzavrieť rozhodcovskú zmluvu. Súd opomenul posúdiť ustanovenie čl. 2 rozhodcovskej zmluvy. V ďalšom poukazujúc na ustanovenie článku 2 rozhodcovskej zmluvy ako aj článku 7 uviedol, že odstúpenie od rozhodcovskej zmluvy môže dlžník reálne využiť aj po poskytnutí úveru a nemusí byť rozhodcovskou zmluvou viazaný, z čoho tiež možno prezumovať, že dlžníkovi by boli poskytnuté peňažné prostriedky aj v prípade, že odmietne uzatvoriť rozhodcovskú zmluvu. Exekučný súd vychádzal len z ničím nezdôvodniteľných domniek, že nejde o individuálnu dohodu. Otázku jednostranného „zrušenia“ rozhodcovskej zmluvy spotrebiteľom už posudzoval Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý v uznesení sp. zn. 3M Cdo 14/2011 z 22.11.2012 uviedol, že: zo spisu (č.l. 34 spisu) vyplýva, že bod 4.9.2. všeobecných podmienok ustanovoval, že „klient má právo odmietnuť rozhodcovskú doložku uvedenú v bode 4.9.1. do 30 dní odo dňa účinnosti týchto obchodných podmienok alebo do 30 dní od uzatvorenia zmluvného vzťahu s bankou.“ Tento text nasvedčuje tomu, že rozhodcovskou doložkou bolo síce dohodnuté, že spory z daného právneho vzťahu bude prejednávať a rozhodovať rozhodcovský súd, spotrebiteľ mal ale podľa všetkého bodom 4.9.2. všeobecných podmienok založené právo, aby v určenej lehote dodatočne - po uzavretí zmluvy - jednostranne „odmietol rozhodcovskú doložku“ a tým dosiahol akési anulovanie tejto časti dohody zmluvných strán. Predmetný bod mal zrejme nezanedbateľný vplyv na prípadnú právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie a rozhodnutie sporov z právneho vzťahu založeného spotrebiteľkou zmluvou. Najvyšší súd SR uvedené dojednanie pripustil v rámci všeobecných podmienok, kde spotrebiteľ mal len dve možnosti - buď ich odmietne (a teda nevznikne ani hlavný zmluvný vzťah) alebo s nimi súhlasí. V tejto prejednáwanej veci rozhodcovská zmluva ani nie je súčasťou všeobecných podmienok resp. inej zmluvy, a súčasne povinný pri odmietnutí ju uzavrieť mohol bez akýchkoľvek dôsledkov uzavrieť zmluvu o revolvingovom úvere. Exekučný súd vo svojich úvahách vychádza z výkladu pojmu spotrebiteľ, ktorý nemá oporu vo vnútroštátnej a už vôbec nie v komunitárnej úprave. Pojem spotrebiteľ z pohľadu uzatvárania jednotlivých zmlúv, transakcií, či vykonávania úkonov je chápaný ako osoba, ktorá je v rozumnej miere dobre informovaná, vnímavá a obozretná. Ani európske právo nepribližuje chápanie tohto pojmu na úroveň subjektu zbaveného, či obmedzeného v spôsobilosti na právne úkony, nespôsobilého a neschopného chápať význam a dôsledky vlastného konania, poučenia daného tretím subjektom a pod. V ďalšom poukázal na rozsah práv a možnosti uplatnenia práv spotrebiteľa v rozhodcovskom konaní. Medzi účastníkmi uzavretá rozhodcovská zmluva popri tom, že je individuálnym dojednaním, by nespĺňala ani definíciu neprijateľnej podmienky podľa § 53 ods. 1, resp. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka. Z ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka vyplýva, že rozhodcovská zmluva nikdy nie je neprijateľnou podmienkou. Neprijateľným môže byť len také ustanovenie, ktoré by spotrebiteľovi nedávalo možnosť na výber pri podaní jeho žaloby. Predmetná rozhodcovská zmluva žiadnu neprijateľnú podmienku neobsahuje a ani sama takouto podmienkou nie je. Ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka nemá riešiť a ani nerieši situáciu, kedy žalobu podáva dodávateľ. Základným právom spotrebiteľa nie je právo na porušovanie zmluvy či dokonca na výhodnejšie postavenie z tohto porušovania. Poukazujúc na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoE/372/2013 z 21.11.2013, taktiež uznesenie sp.zn. 1CoE/328/2013 z 10.12.2013, uznesenie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 8CoE/4/2014 z 31.1.2014 a dôvodovú správu k ustanoveniu § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka v závere odvolania uviedol, že dôvody uvádzané v napadnutom uznesení neobstoja ani pri výklade § 53 ods. 1 a § 53 ods. 4 písm. r)

Občianskeho zákonníka založenom na princípe nepriameho účinku smernice 93/13/EHS. Ustanovenie čl. 3 ods. 3 smernice 93/13/EHS v spojení s ustanovením bodu 1 písm. q) prílohy danej smernice považuje za nekalú podmienku súvisiacu s rozhodcovskou zmluvou iba takú podmienku, ktorá od spotrebiteľa vyžaduje riešiť spory, resp. predkladať tieto na riešenie v rámci takého rozhodcovského, resp. arbitrážneho konania, ktoré nie je upravené (regulované) právnymi predpismi. V tomto smere je jasné, že rozhodcovská zmluva nespĺňa žiadny znak nekalej praktiky, keďže výslovne odkazuje na úpravu obsiahnutú v zákone č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (t.j. nejde o arbitráž neregulovanú právnymi predpismi) a nevyžaduje od spotrebiteľa riešiť veci výhradne cestou arbitráže. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu v celom rozsahu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň žiadal, aby povinnému bola uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému náhradu trov odvolacieho konania v celkovej výške 82,36 Eur vrátane DPH.

Povinná sa k odvolaniu oprávneného nevyjadřila.

Zákonný sudca vo svojom stanovisku z 27.8.2014 odôvodňujúcom, prečo nemieni vyhovieť odvolaniu oprávneného podanému proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka uviedla: „Je preukázané, že exekučné konanie je vedené o vymoženie pohľadávky vzniknutej na základe zmluvy o revolvingovom úvere. Uzavretá zmluva je spotrebiteľským právnym vzťahom. Rozhodcovská zmluva, na základe ktorej rozhodcovský súd založil svoju právomoc, nie je individuálne dojednaná. Uvedený právny názor korešponduje rozhodovacej činnosti súdov (napr. uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.05.2014, sp. zn. 2CoE/57/2014). Z obsahu listiny vyplýva, že jej podstatná časť predstavuje vopred pripravenú listinu adresovanú neurčenému počtu spotrebiteľov. Zmluva sa dopĺňa len o identifikačné údaje o dlžníkovi a o číslo rozhodcovskej zmluvy. Ostatná časť textu je vopred pripravená listina, ktorá sa používa vo viacerých prípadoch. Dôkazné bremeno, že zmluvné ustanovenia medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa považujú za individuálne dojednané, zaťažuje dodávateľa (oprávneného) v zmysle ust. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka. V prejednávanej veci oprávnený ako silnejšia zmluvná strana nepreukázal, že zmluvné ustanovenia obsiahnuté v rozhodcovskej zmluve sa považujú za individuálne dohodnuté. Znenie rozhodcovskej zmluvy o riešení sporov vyplývajúcich zo zmluvy o revolvingovom úvere síce nie je v rozpore s doslovným znením ust. § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, avšak zákon v citovanom ustanovení obchádza, keďže svojimi dôsledkami chce prívodiť stav, aby relevantné ustanovenie nebolo rešpektované. Predmetná rozhodcovská doložka znemožňuje povinnej dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom, ak veriteľ podá žalobu u rozhodcu. Z rozhodovacej činnosti súdu je známe, že na strane žalobcu v sporoch z takýchto úverových zmlúv vystupuje spravidla dodávateľ (oprávnený) a preto v zmysle takto dojednanej rozhodcovskej doložky prislúcha právo voľby medzi všeobecným a rozhodcovským súdom dodávateľovi a možnosť voľby dlžníka (povinnej) je tak len iluzórna (uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 31.01.2014, sp. zn. 6CoE/141/2014). Pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Keďže nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy (z dôvodu absolútnej neplatnosti právneho úkonu), spor nemohol prejednať rozhodcovský súd a preto ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pre úplnosť je potrebné zdôrazniť, že nakoľko rozhodcovská zmluva nie je uzatvorená platne, nemožno od nej ani platne odstúpiť.“

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti uzneseniu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 202 ods. 2 O.s.p., § 44 ods. 2 EP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1 O.s.p., ktoré podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Z obsahu spisu je zrejmé, že v prejednávanej veci je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného pri Slovak arbitration court, s.r.o. v Bratislave, sp.zn. RK-124-09/13-EK z 5.11.2013 vydaný rozhodcom JUDr. Radoslavom Semanom, PhD. Podkladom pre vydanie rozhodcovského rozsudku bola Zmluva o revolvingovom úvere č. 8200041409 zo 16.8.2012, uzavretá medzi oprávneným ako veriteľom a povinnou ako dlžníkom.

Odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvého stupňa v tom, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8200041409 zo 16.8.2012, je spotrebiteľskou zmluvou, keďže z nej nevyplýva, že povinný je podnikateľským subjektom, pričom oprávnený pri jej uzatváraní konal v rámci svojej obchodnej činnosti.

Exekučný súd je teda oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy a že pri riešení tejto otázky nie je viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Správne preto exekučný súd už v tomto štádiu konania skúmal nielen formálnu, ale aj materiálnu stránku exekučného titulu.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V citovanom ustanovení § 53 Občianskeho zákonníka je obsiahnutá úprava neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Ide o podmienky, s ktorými sa spotrebiteľ mal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, ale nemohol ovplyvniť ich obsah. Odsek 1 tohto ustanovenia zakotvuje všeobecnú zásadu, podľa ktorej spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zároveň však v druhej vete upravuje podmienky, za splnenia ktorých sa na zmluvné ustanovenia nehľadí ako na neprijateľné. Predovšetkým v prípade individuálnych dojednaní, kedy je posudzovanie ich neprijateľnosti zo zákona vylúčené. Taktiež nepovažuje za neprijateľné ani zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne.

Z uvedeného vyplýva, že ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa tak vzťahuje iba na tie, pri ktorých spotrebiteľ nemôže ovplyvniť ich obsah, teda sú vopred pripravené. Nevzťahuje sa však na tie zmluvné podmienky, ktoré boli dohodnuté individuálne, a preto sa nemožno dovolávať ich neprijateľnosti.

V predmetnom prípade rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc na vydanie exekučného titulu od Rozhodcovskej zmluvy č. 8200041409 zo 16.8.2012.

Podľa bodu 4. a 5. označenej rozhodcovskej zmluvy sa Veriteľ a Dĺžník dohodli, že akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o RÚ, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o RÚ budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov:

- Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o., IČO: 44 130 481, so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava, zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sro, vložka č.: 52189/B

- Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, zriadený pri Victoria legal arbiter s.r.o., IČO: 44 826 460, so sídlom Zvolenská cesta 37, 974 01 Banská Bystrica, zapísaný v obchodnom registri Okresného súdu Banská Bystrica, oddiel: Sro, vložka č.: 16626/S.

Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh.

V zmysle bodu 3. označenej rozhodcovskej zmluvy veriteľ pred uzavretím tejto rozhodcovskej zmluvy poučil Dĺžníka o dôsledkoch jej uzatvorenia, a to nasledovne: Dôsledkom uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenie sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere s číslom zmluvy totožným ako je číslo tejto rozhodcovskej zmluvy (Ďalej len Zmluva RÚ), ktorú veriteľ a dĺžník uzatvorila, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o RÚ v rozhodcovskom konaní. Spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní. Výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi.

V bode 2. označenej rozhodcovskej zmluvy veriteľ vyhlásil, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný.

Napokon v zmysle bodu 7. tejto rozhodcovskej zmluvy dlžník je oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy. Oznámenie o odstúpení od zmluvy je dlžník povinný vykonať v písomnej forme. Lehota na odstúpenie od zmluvy sa považuje za dodržanú, ak je oznámenie o odstúpení od zmluvy zaslané na adresu sídla veriteľa najneskôr v posledný deň lehoty.

Skutočnosť, že spotrebiteľská zmluva o revolvingovom úvere bola oprávneným vopred pripravená na predtlačenom tlačive, a teda spotrebiteľ ju nemal možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť, ešte nezakladá predpoklad, že tomu tak bolo aj pri uzatváraní rozhodcovskej zmluvy. Táto bola uzatvorená medzi účastníkmi na osobitnom liste, a teda individuálne. Aj keď bola vopred pripravená oprávneným ako veriteľom na samostatnom liste, do ktorého sa dopĺňajú požadované údaje, mal dlžník možnosť túto odmietnuť, ako to vyplýva z bodu 2. tejto zmluvy.

Zároveň v zmysle bodu 7. označenej rozhodcovskej zmluvy povinný ako spotrebiteľ mal možnosť od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť v lehote 14. kalendárnych dní od jej uzavretia.

Text zmluvy nasvedčuje tomu, že rozhodcovská zmluva nebola podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere. V prípade, uzavretia rozhodcovskej zmluvy bolo dohodnuté, že spory z daného právneho vzťahu sa budú prejednávať cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní. Spotrebiteľ mal ale podľa všetkého bodom 7. zmluvy založené právo, aby v určenej lehote dodatočne - po uzavretí zmluvy - jednostranne odstúpil (teda ju odmietol) od rozhodcovskej zmluvy.

Povinný preto mohol nepristúpiť k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy alebo jednostranne od nej odstúpiť v stanovenej lehote a takto dosiahnuť zánik takejto zmluvy, a to v oboch prípadoch bez vplyvu na uzavretie resp. existenciu zmluvy o revolvingovom úvere.

Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, za neprijateľnú podmienku uvedenú v spotrebiteľskej zmluve sa považuje ustanovenie, ktoré vyžaduje v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že spotrebiteľovi aj dodávateľovi ostáva možnosť riešiť spor v zmysle dojednanej rozhodcovskej doložky v rozhodcovskom konaní. Ale aj spotrebiteľ môže svoje práva voči dodávateľovi uplatňovať nie iba v zmysle dojednanej rozhodcovskej doložky, ale ak sa tak rozhodne aj v občianskoprávnom konaní a zmluvná podmienka, ktorá by mu v tom bránila, bude považovaná za neprijateľnú.

V rozhodcovskej zmluve bolo dojednané, že spory sa budú riešiť pred príslušným súdom v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní. Takto dojednaná rozhodcovská zmluva nebráni spotrebiteľovi uplatniť svoje práva pred všeobecným súdom z dôvodu, že obom stranám bolo dané na výber, či spory budú riešiť pred rozhodcovským súdom alebo cestou príslušného všeobecného súdu. Z týchto dôvodov preto podľa názoru odvolacieho súdu neobstojí záver, že rozhodcovská zmluva obchádza zákon, v dôsledku čoho je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná.

Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a na opätovné rozhodnutie o podanej žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Pri opätovnom prejednaní veci bude povinnosťou okresného súdu vziať do úvahy argumenty oprávneného prezentované v jeho odvolaní, pričom by sa mal v prvom rade náležitým spôsobom tiež vysporiadať aj s tým, ako by podľa jeho predstáv mala byť uzatvorená a formulovaná rozhodcovská zmluva (dojednaná rozhodcovská doložka), ktorá by bola zo strany (exekučného) súdu akceptovateľná (t.j. nebola by vyhodnotená ako neprijateľná podmienka) v spotrebiteľských veciach. Zákon č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní totiž minimálne v troch ustanoveniach, konkrétne v § 31 ods. 3, § 33 ods. 2 a § 40 ods. 1 písm. j), počíta s tým, že v rozhodcovskom konaní sa rozhoduje aj v spotrebiteľských veciach. Zo skutočnosti, že

zákonodarca umožnil, aby rozhodcovské súdy rozhodovali aj v spotrebiteľskej agende, je nevyhnutné vyvodit' aj záver, že existuje - musí existovať taká rozhodcovská zmluva (rozhodcovská doložka), ktorá naplňa všetky predpoklady prijateľnej podmienky spotrebiteľskej zmluvy. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že konajúci exekučný súd obdobne ako iné exekučné súdy rozhodujúce v obdobných veciach pri posudzovaní konkrétnej rozhodcovskej zmluvy (doložky) vychádzajú z toho ako rozhodcovská doložka nemá vyzerat', pričom vôbec presne nekonkretizujú spôsob a obsah (formuláciu) takej rozhodcovskej zmluvy (doložky), ktorá by z hľadiska svojej prijateľnosti v spotrebiteľských právnych veciach obstála. Z obdobných rozhodnutí exekučných súdov možno jednoznačne vyvodit' „negatívnu“ definíciu rozhodcovskej zmluvy (doložky), ktorá nie je v spotrebiteľských veciach akceptovateľná, nie však „definíciu“ takej rozhodcovskej zmluvy (doložky), ktorá by akceptovateľná bola.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval s poukazom na ustanovenie § 224 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustné odvolanie.